

Ngày Đó và Hôm Nay

Cảm tác khi đọc bài **Mộ Bia**,

thơ từ của Phương Triều.

Làm sao viết hết những lời tâm sự
Nói sao cho cùng những chuyện khổ đau
Có những ngậm ngùi không sao viết được
Đành nhìn nhau cho ngấn tuôn lệ trào

Ngày đó, mẹ già trông con mòn mỏi
Khóc con đi cải tạo mãi không về
Tin con chết nơi trại tù Việt Bắc
Đi tìm xác con lòng mẹ nảo nề

Ngày đó, vợ hiền đường xa diệu vợi
Lặn lội nuôi chồng ở trại tù xa
Nhẫn nhục buồn đau năm chờ tháng đợi
Nước mắt chan hòa vạn nỗi xót xa

Ngày đó, cũng có đàn con nheo nhóc
Do lý lịch cha chịu cảnh đọa đầy
Trẻ thơ vô tội gánh nhiều oan trái
Kỳ thị, hận thù lắm chuyện đắng cay

Năm tháng đó oán hờn cao chất ngất
Có những vần thơ viết thật thấm sâu
Bao người chết nơi trại tù đất Bắc
Hằng vạn gia đình tan nát thương đau

Hôm nay, có người tù còn sống sót
Còn gặp nhau nơi quê lạ xứ người
Cùng tâm sự nỗi buồn đau ngày đó
Lòng xót xa nghe lẽ khóc lẽ cười

Hôm nay, có bao kẻ mồ xiêu mã lạc
Cảnh bạn bè phận bạc quá thương tâm
Mồ mả không yên bị cào quật nát
Đã chết rồi nào có được yên nằm

Hôm nay, dù qua rồi cơn đau biển
Lòng vẫn còn nghe ray rứt ưu phiền
Ôm nỗi buồn với những ngày xa xứ
Vẫn về tìm xương bạn chốn rừng thiêng

Hôm nay, nhớ lại những ngày lao lý
Thân xác héo gầy trước cảnh nhiều
nướng
Lê thân tàn, chết dần mòn sức kiệt
Không biết ngày nào thoát cảnh tai ương

Hôm nay, may mắn, bây giờ gặp lại
Đắng cay tâm sự phút cuối tan hàng
Đớn đau kể lại những điều oan nghiệt
Chuyện oán chuyện thù đến lúc nào tan?

Hôm nay, ngày đó vẫn còn đau nhức
Khi tình người còn lừa dối đảo điên
Cả quê hương còn hung tàn bạo ngược
Chuyện con người nghe mãi hận sâu thêm

Hôm nay đây cùng giải bày tâm sự
Xin giữ cho nhau hương ấm tình nồng
Dẫu thân già giữa quê người đất lạ
Tình nghĩa vẫn còn, lòng dạ sắt son..!

Phạm Thành Tính